

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

I. De privilegiis agitur, quibus derogatur Iuri Canonic, eximendo Capitula & monasterio ab Episcoporum jurisdictione. Monachi olim sub Episcopis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

& Imperij Lib. III Cap. XVI. 189

Covarruvias in
 Ispinae l. 4. De-
 cim. part. 2. c. 6.
 f. 3.
 Redit in præc. e.
 & dico. ad plu-
 s. b. & alibi.

set, quod dicendi genus repudiari debet, ni-
fi ad interpretationem & declarationem ju-
ris illius referatur. Qua de re graviter scrip-
serunt Covarruvias & Rebiffus noster va-
riis in locis.

C A P V T X V I .

Synopsis.

*I. De privilegiis agitur, quibus derogatur Iuri Ca-
nonico, eximendo Capitula & monasteria ab Episcopo-
rum jurisdictione. Monaci olim sub Episcopis.*

*II. Monasteria liberata olim ab Episcoporum po-
tentiae Decretis synodorum, & consensu regio. De hoc
consensu hic agendum, qui adhibitus est in exemptione
monasteriorum sancti Dionysii & Corbeia.*

*III. Decretorum regiorum usus docetur è Mar-
culo: quo & exemplo ab Episcopis indulta confirmatur,
& immunitates quadam jure regio conceduntur.
Id etiam probatur è Floredo, & Synodo Suesiori-
ca. Effectus illius Decreti ostenditur è Carolo Calvo.*

*IV. Accessus auctoritas. Summorum Pontificum,
temporibus Gregorii Magni, cum regio consensu: quam-
vis plena exemplo à jurisdictione Episcopi tributa non
sit. Ad eos datus exemptionem indulxit monasterio Tu-
ronensi. Meminit regi Edithi contra laicos. Regum
tamen decreta ad confirmationem exemptionum perie-
nebant, è Pippino, & è Nicolao, qui precibus Regis &
Episcoporum libertatem monasterii S. Carilei fur-
marunt.*

*V. Idem observatum à proceribus Galliarum, qui
ex consensu Episcoporum decreto suo monasteria à se
condita eximebant, & subiectabant Romane Ecclesiæ.
Ivo requirit in iustis privilegiis Episcopi consensum, apo-
stolicam auctoritatem, & Regis Pragmaticam San-
ctionem.*

*VI. Hinc profectum, ut tandem à sede apostolica
monasteria exempta fuerint, ob immodestiam Episco-
porum, iis inviatis; ut docent Gregorius VII. & Ale-
xander II. Tandem ex merito Pontificum arbitrio con-
cessæ sunt exemptiones. Quod disflicuit Bernardo &
ceteris ejus avi.*

*VII. Crevit exemptionis numerus, simulque cre-
verunt Episcoporum querelle, ut patet è Durando.*

*VIII. Regi competere ut incommodis exemptioni
num profici curat. Novos Religiosorum ordines, nec
novas Ecclesiæ, aut monasteria construi posse sine Re-
gis consensu.*

Concilium Chalcedonense canone quarto.
Quod multis deinde canonibus confirmatum est, & in Gallia constitutum canonibus
Concilij Agathensis & canone xix. Con-
cilij Aurelianensis habiti anno quingentesi-
mo undecimo: *Abbes pro humilitate religio-
nis in Episcoporum potestate consistant;* & si quid
extra regulam fecerint, ab Episcopis corrigantur.
Quibus adhæsi Ecclesia Hispanica, quæ de
monachis observandum statuit quod *Synodus*
*Agathensis, vel Aurelianensis, noscitur decre-
uisse.*

*IX. Sed paulatim ab eo jure recessum est;
cum, studio fovendæ quietis monasticae, ab
Episcoporum potestate monasteria liberari
& eximi cœperunt. Quod tamen in Gallia
tentatum non fuit absque synodorum De-
cretis, & Regum nostrorum consensu: qui
duo præstabant rescriptis suis, & exemptionis
ecclesiasticæ confirmationem, & in re-
bus temporalibus quamplurimas immunita-
tes. Nolo diutius immorari in hoc negotio,
quod virorum eruditorum industria illustra-
tum est, & nostram quoque operam expe-
ctat in secundo Tomo. Id tantum hic obser-
vassæ sufficiet, invitatis Principibus tot liber-
tates monasteriis contra jus commune non
fuisse concessæ, imò verò eorum consen-
sum & Decretum interpositum fuisse. Quod*

Concil. Chalcedo-
nense c. 4. vñ dñ
xvj regis m.
xlii synod. p. 131.
Concil. Agath. c. 17.
xliii p. 131.
Syn. Agath. c. 17.
& 18.
Concil. Autel. c.
19.

Concil. Ille.

Exstat Praeceptum
Clothovi T. i. Con-
cil. Gallia.

abundè testatum reddit Clodovei II. Regis
privilegium monasterio sancti Dionysij col-
latum anno d. c. l. x. quo immunitatem à
Landerico Episcopo Parisiensi & ab aliis E-
piscopis se pertente datam rescripto suo con-
firmat, ita ut nullus Episcopus aliquam pote-
statem sibi in ipso monasterio usurpare presumat.
De bonis etiam huic monasterio collatis, &
eorum immunitate, eodem rescripto caver,
adeo ut monasterio, & in rebus spiritualibus
consensu suo, & in temporalibus pleno jure
regio prospicerit. Hanc exemptionem ad
omnia que Abbates S. Dionysij in Gallia
construerent monasteria Stephanus II. ex-
tendit, illaque apostolicae fedi immediate
subjicit anno septingentesimo quinquagesi-
mo septimo. Bertefridus Ambianensis Epis-
copus, de consensu Coëpiscoporum suorum,
privilegium libertatis monasterio Corbeia
à Clothario Rege condito concessit anno
sexcentesimo sexagesimo quarto. Quod pri-
vilegium non solum Regis consensu, sed
precibus quoque nitebatur: *Dum tanti gloria-
ffissimi Principis petitio intercessit,* inquit ille.
Quinetiam regio decreto confirmatum esse
constat ex literis Theodorici Regis, qui elec-
tionem Erchemberti Abbatis probat secun-
dum sanctum privilegium, quod ex regali mu-
nificentia & sacerdotum concessione indultum est,
de semetipsum eligere rectorem.

Exstant diplomiata
T. i. Conc. Gallia.

Aa iii

Goffridus & Ber-
nardus in locis Læ-
tare cap. 1. fol. 1.
m.